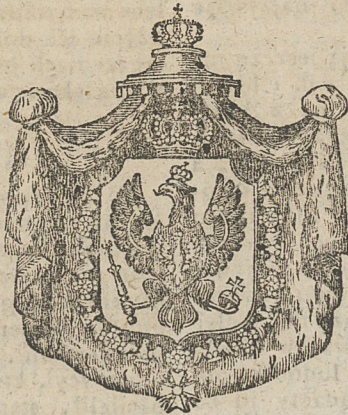

G A Z E T A

Wielkiego

Xięstwa

P O Z N A Ń S K I E G O .

Nakładem Drukarni Nadwornój *W. Dekera i Spółki*. — Redaktor: *A. Wannowski*.

N° 116. — W Czwartek dnia 22. Maja 1834.

Wiadomości zagraniczne.

G r e c y a .

Z Nauplii, dnia 3. Kwietnia.

Zastona pokrywająca oddawna sprawę osób uwięzionych w Jeskale, zaczyna się podnosić. Osobliwsze pogłoski, nedorzeczne domysły, już dosyć dawno przekręcały okoliczności i powody uwięzień. Rząd oświadczył się już przez swój organ. Prokurator Królewski podał oskarżenie do Sądu Nauplijskiego. Jest ono tylko wymierzone przeciw dwom z uwięzionych, obwinionym o poduszczanie do spisku. Te akta mało jednak zrobiły wrażenia na umyśle publiczności. Gdy prawo pozwala oskarżonemu 10 dni do przysposobienia obrony, i zostawia adwokatowi 8 dni czasu, nie wiemy przeto dokładnie, jakiego żądano terminu; i niemożna przewidzieć, kiedy się proces rozpocznie. Według wszelkiego jednak podobieństwa, nastąpi w bieżącym miesiącu. Adwokatem Kolokotroniego jest znany Krystyan Klonaris, dawniej Minister sprawiedliwości; obronę Kaliopula wziął na siebie Pan Kalsamchi.

H i s z p a n i a .

Z Madrytu, dnia 1. Maja.

Gazeta Nadworna zamyka znowu kilka rozporządzeń, z pomiędzy których pierwsze wy-

mierzone jest przeciw duchownym, którzy się do stronnictwa Don Carlosa przyłączyli; 12 Kanoników katedry Arcybiskupiej w Burgos zostało wygnanych, a dobra ich na skarb zabrano, zaś Arcybiskupowi rozkazano, aby niezwłocznie innych w ich miejsce mianował.

Dziennik Sporów udziela listu prywatnego z Madrytu z d. 30. Kwietnia, w którym między innymi czytamy: „Wojsko hiszpańskie w Portugalii nie natrafiło na żaden opór; przybijają je tam wszędzie jak najlepiej. Zdaje się, że w tém Królestwie równie jak w Hiszpanii partya Absolutystów dla tego za najliczniejszą była poczytywaną, ponieważ ona tylko była uzbrojoną. — Wiadomości z północy mniej są pomyslnie; zdaje się, że powstanie bardziej się szczy, niż ustaje. Nieszczęśliwe te prowincye na rozliczne są wystawione kłeski, a być może, że koniec ich jeszcze daleki, bo roszczenia Don Carlosa służą powstaniu tylko za pretext, kiedy innych chcą dopiąć zamiarów i korzyści. Dzień urodzin Królowej obchodzone w Aranjez z nadzwyczajną okazałością. Oficerowie jazdy i piechoty madryckiej milicyi miejskiej, udawszy się tamże w mundurach galowych, zostali od rodziny Królewskiej jak najlaskawiej przyjęci. Teatr Xiążęcy daje od kilku dni dramat przez Pana Martinez de la Rosa, już dawniej drukowany. To w swoim rodzaju dla Hiszpanii wcale no-

we dzieło teatralne zostało z wielkim przepychem przedstawione i pozyskało najwyższe oklaski.“

Inne gazety francuskie zawierają jeszcze następujące wiadomości z Madrytu z d. 1 Maja: „Królowa d. 15 m. b. powróci ma z Aranjuez do stolicy. Gabinet nasz (zdaniem swoim) wielki wywiera wpływ na Lizboński, a ponieważ wiadomo, że Król Francuzów dworem naszym włada, więc Ludwik Filip takim sposobem rządzi całym półwyspem. Wszakże jakkolwiek znakomite posiada talenta, wyznać jednak trzeba, że położenie półwyspu hiszpańskiego sławę nawet najszczytniejszą najbieglejszego dyplomatyka skompromitować w stanie, bo fanatyzmu i ciemnoty ogołu ludności pokonać tu nie podobna. Wyglądamy tu co chwila przybycia nowego Ministra, Pana Mascoso i słychać, że od dawna już przyrzeczone i z taką niecierpliwością oczekiwane zwolanie Stanów ma być nareszcie zdecydowanem; rozumieją, że ono ku końcowi Czerwca rzeczywiście nastąpi. Wedle pogłoski Proceres posiedzenia swe w pałacu Buenavista w pobliżu Prado, zaś Prokuradores w pałacu Donny Maryi Aragońskiej, niedaleko pałacu Królewskiego, gdzie się Stany w 1820 i 1823 r. zgromadzały, odbywać będą. Susza, która Nową Kastylią nawiedzała, ustala nareszcie. Padał i pada tam jeszcze deszcz rzęśisty a tak obfitego żniwa spodziewać się można.

Portugalia.

W Gazetach Angielskich czytamy jeszcze następujące wiadomości z Lizbony z dn. 29 Kw.: „Słychać, że Don Pedro posłowi swemu w Londynie, Panu Moraes Sarmiento, pismieniem oświadczył, że go nie zawiść przeciw Anglikom do tego spowodowała, iż wszystkie narody względem cel na równi postawił, lecz jedynie tylko wstręt przeciw wszelkim monopolom i wyłącznym przywilejom. Na dowód tego przytaczają, że nawet Adjutantowi swemu John Milley Doyle przywileju na żeglugę parową w Lizbonie odmówił, przy której sposobności w obec ówczesnego Konsula Angielskiego, P. Hoppnera, liberalne swoje zasady rozwijał. Don Pedro wymyślił nawet sam plan do utrzymania większego ochędostwa i porządku w ulicach Lizbony, którego wykonanie byłoby nader korzystnem. Opiera on swoje rozporządzenia na zasadach, które w tej mierze miał Marszałek Junot. Wezwał on także kilku Anglików do wzięcia w entrepryzę oświecenia Lizbony za pomocą gazu i oświadczył, że sam części kosztów potrzebnych dostarczy. Xiążę Tercejry jedna sobie w prowincjach północnych wielką miłość, ponieważ dekretu względem zabrania majątków Miguelistów na rzecz

skarbu nigdzie do skutku nie przyprowadza, lecz wszystkim, co na stronę jego przechodzą, użycie ich dobr zapewnia. Ponieważ w przyrzeczeniach jego powszechnie ufają, postępowanie takowe wydaje naturalnie najlepsze skutki.

Francya.

Z Paryża, dnia 10. Maja.

W Temps wyczytujemy: „Wydarzyło się niedawno temu faktum, którego względna ważność przenikliwości Ministra wojny zapewne nie uszła, t. j. ogłoszenie oświadczenia oficera jednego, który podczas zaburzeń w Lugdunie artylerję dowodził, i na to ogłoszenie sam zezwolił. Uczynek ten szacunku godnej opozycji, która może dla tego, co się na nią ośmielił, stanie się zagubną, dowodzi dość wybitnie owego zniechęcenia, panującego w artylerji, w korpusie tak znacnym, który Marszałek Soult przez obecnie użyte środki od siebie oddała. Szkoła politechniczna, skąd owo zniechęcenie wyszło, doznała srogości Ministra w ukaraniu kilku jej wychowalców. Nie zapomniano o żywej protestacji kilku młodych Poruczników od artylerji na korzyść Polaków i nastąponiej z tego powodu niezwłocznej ich dymissji. W Strasburgu nareszcie ciągle jeszcze objawia się zniecierpliwienie, wywołane przez sprawę oficerów artylerji. Tak więc część armii — część uczona i rozważająca — stanęła prawie w otwartęj opozycji naprzeciw Ministrowi wojny. Nam okoliczność ta zdaje się być dość ważną, aby ją dokładnie wzięść pod rozbiór.“

Wczoraj wieczorem zaszył przed bramami liczne bijatki między studentami i agentami policyi. Wielu tych młodych burzycieli aresztowano.

Admirała Roussin czekamy tu ku końcowi miesiąca bież. Rozumieją powszechnie, że ofiarowany sobie wydział marynarki przyjmie. Mianowanie jego sprawiło we wszystkich portach naszych nadzwyczajną radość, bo waleczny ten Admirał znajomy jako jeden z najbieglejszych marynarzy. Niewiemy dotychczas, kto Posłem w Konstantynopolu mianowany zostanie. Podobno dwaj urzędnicy, którym posadę tę ofiarowano, z przyjęcia onej się wymówili.

Z Lugdunu piszą z d. 5. m. b.: „We czwartek zgromadziło się kilkudziesięciu rzemieślników na nadbrzeżu Bon Rencontre, podobno końcem umówienia się względem podwyższenia płacy dziennęj. Wszakże policyjanci natychmiast ich otoczyli, i wspierani przez siłę zbrojną przyaresztowali 22, których natychmiast w więzieniu osadzono. To sprawiło szczególne wrażenie w całej dzielnicy, nie

zdaje się jednak, żeby jakie poruszenie w skutek tego nastąpić miało.

Na wniosek Pana Eschasseriaux naradzano się na onegdajszym posiedzeniu Izby Deputowanych nad nieszczęśliwym wypadkiem zdarzonym w Tulonie, i przełożono list, w którym dowódzca fregaty głęboką żałostkę swoją względem tej przygody wynurza. Ale zawiera to pismo bardziej uniewinnienie onęj, niż wytlómaczenie, jak się przytrafiła. Zwalono winę na Inspektora dział; ale „jaką“ tego nie wyrażono. Dla wdów i sierót po zabitych żołnierzach złożyli oficerowie i osada fregaty natychmiast 500 frank. Inspektor dział został przyaresztowany i ściśle w całej tej sprawie rozpocznie się śledztwo.

Gazette rozumie, że wszystkie wczoraj do Paryża nadeszłe pomyślnie wiadomości z Hiszpanii czcym są wymyśłem, końcem wprawa w niepamięć kłęski doznanej przez Generała Quesada.

Coûrrier français donosi, iż d. 1 b. m. w rocznicę imienin Króla, deputacya duchowieństwa miała także złożyć powinszowanie, lecz składała się tylko z jednego członka, pewnego proboszcza w stolicy, a i ten oddalił się w czasie, gdy był wezwanym na posłuchanie; tak więc nie można było donieść ani o przedstawieniu duchowieństwa, ani o przemowie, ani o odpowiedzi.

A m e r y k a.

Wiadomości z Nowego Jorku sięgające do d. 16. z. m. donoszą o niespokojnościach tainicznych co następuje: Przyczyną zaburzeń był wybór Majora miasta, przy którym jawnie się okazała nienawiść panująca między przeciwnymi sobie stronnictwami, t. j. między stronnictwem demokratycznym, któremu zarazem Generał Jackson sprzyja, a arystokratycznym. Ostatnie z nich umiało sobie, jak się zdaje, ująć znaczną ilość w Nowym Jorku przebywających Irlandczyków i za pomocą tychże rozpoczęło walkę. Łoża wolnomularska i arsenał były właśnie temi punktami, gdzie się walka najzaciętsza toczyła. Demokraci nsiłnie bronili arsenału, który przeciwna partya koniecznie opanować chciała, i po wielkich dopiero trudach zdołał Major spokojność przywrócić, poczem wojsko arsenał obsadziło. Dnia 15, gdy demokraci przez wybór Pana Lawrena na Majora Nowego Jorku zwycięstwo odnieśli, panowała znowu spokojność w mieście. Liczba rannych i zabitych osób w czasie tych rozruchów dosyć jest znaczna. Raniono szczególnież wielu urzędników.

Kuryer Stanów Zjednoczonych donosi: Przybyły tu nakoniec oczekiwane od dawna obiedwie fregaty austriackie, i wysadziły

na ziemię amerykańską 240 Polaków, z Tryestu wywiezionych. Nie można się było na widok tych wychodźców wstrzymać od bolesnego uczucia litości. Ci nieszczęśliwie pozbawieni wszelkich środków i zasiłków, bez przyszłości zostaną w krótcie w największej pograżeni nędzy, jeżeli rostopnie podzielane zapomożki nie dozwolą im doczekać się tej chwili, w którejby użyteczne zatrudnienie znaleźć i w głąb kraju przenieść się mogli. Rada miejska Nowego Jorku już się ich losem zajęła, i bez wątpienia wkrótcie subskrypcye na ich korzyść otwarte zostaną. Bawiący się tu Francuzi nie będą zapewne ostatnimi w niesieniu pomocy tym nieszczęśliwym wychodźcom a my nie omieszkamy podać do publicznej wiadomości, co w tej mierze postanowiono. (Gaz. Rz. Pr.)

Pismo prywatne z Nowego Jorku pod d. 17 Kwietnia, zamieszczone w gazetach angielskich i francuzkich zawiera jeszcze następujące szczegóły o ostatnich zaburzeniach w tém mieście: Jak wielki udział miała publiczność tutejsza w wyborach, stąd wnosić można, że 20000 było obywateli głos swój dających. Partya bankowa odbyła wieczorem zgromadzenie w loży wolnomularskiej (Masonii Hall). Kilka osob ranionych w czasie zatargów w szostej dzielnicy miasta, stawilo się tamże i całą rzecz tak wystawiły, iż zdawało się, że z trudnością tylko życie ocalić zdołały. To oburzyło zgromadzenie i niezwłocznie postanowiono, ażeby wszyscy dobrzy obywatele zebrałi się następnego poranku w wspomnionej dzielnicy miasta dla dania swego głosu. W skutek wydanego w tej mierze przez organ tego stronnictwa wezwania udało się 100 obywateli z loży wolnomularskiej na miejsce głosowania, a kilka tysięcy ich zwolenników, uzbrojonych w kije, palki lub sztylety, zebrało się tamże. Zgromadzenie takowe zwiększyło naturalnie ogólne rozdrażnienie, ale spokojność zakłóconą nie została, dopóki okręt z znaczną ilością demokratycznych wyborców nie przybył. Jeden z majtków uderzył Irlandczyka pewnego kijem i stąd powstała walka, w której wiele osób ciężko raniono. Znaczna liczba obecnych polityantów ujęła kilku burzycieli spokojności; a tak dzień cały bez dalszych poruszeń ludu przeminął. Gdy ów okręt powtórnie około loży wolnomularskiej płynął, zaczęło kilku chłopców krzycheć na korzyść Jacksonskiego Kandydata, Pana Korneliusza Lawrence. Przeciwna partya rzuciła się w skutek tego na jednego niewinnego Irlandczyka i szkaradnie się z nim obeszła. Uszedł on przecież i przywołał swoich przyjaciół z ulicy Celnój na pomoc. Zgromadziło ich się niezwłocznie kilkaset i walkę

rozpoczęto. Wszyscy znajdujący się w loży mularskiej, trzymający straż na wschodach, jakoteż wielu mieszkańców z szostej dzielnicy miasta, uzbrojeni byli w pałki. Z okien tego budynku rzucano kamieniami i cegłami na stojących na dole. Skoro tylko wiadomość o takowym zajściu doszła do uszu Majora, wezwał natychmiast milicją miejską do przytłumienia zaburzeń. Lecz ta na nieszczęście zapomniała z pospiechu przywdziać na się mundury, a zmieszawszy się z tłumami zgromadzonego ludu, nie tylko poważaną nie była, ale nadto kilku z pomiędzy nich ciężko raniono. Gdy się to działo przed lożą wolnomularską, pobięgi znaczny poczet należących do partii bankowej do arsenału, wyparł bramę, wyłamał drzwi zbrojowni i uzbroił się w karabiny ostrymi nabite ładunkami. Za tymi postępowała znaczna liczba także uzbrojonych obywateli, którzy postanowili strzedz i bronić arsenału. Przybył niedługo i Major, i przemówił tak do uzbrojonych, jakoteż do mnóstwa zewsząd schodzących się obywateli. Po wielu usiłowaniach i przełożeniach skłonił nakoniec niespokojnych do zaprzestania scen tak okropnych i niebawem broń na dawnym złożono miejscu. Wojsko obsadziło arsenał, a lud rozbiegł się. W pośród tego uderzono we wszystkich dzielnicach miasta w bębny; rozjątrzenie doszło do najwyższego stopnia, ale władze chwyciły się z zapalem środków zapobiegających rozruchom. Giełda przez całą noc obsadzona była przez 5 Kompanii żołnierzy; a w skutek tego ukończono wybory bez dalszych przeszkód, i demokratyczny Kandydat Pan Lawrence, został Majorem obrany. Liczba ofiar w czasie tych rozruchów jeszcze niewiadoma. Nie zabito nikogo, jak nam doniesiono, ale wielu ciężko raniono, a mianowicie wielu z przedniejszych oficerów.

OBWIESZCZENIE.

Następujące dobra:

- 1) Mszyczyn w powiecie Szremskim excl. Gajewa, i
 - 2) Słupia w powiecie Szredzkim,
- mają być od Sgo Jana r. b. na trzy po sobie następujące lata, aż do Sgo Jana 1837. najwięcej dającemu w dzierzwę wypuszczone. — Termin licytacyjny wyznaczony został na dzień 16. Czerwca r. b. po południu o godzinie 4. w domu Ziemstwa Kredytowego, na który zdolni i ochotę dzierżawienia mający z tém nadmienieniem wzywają się, iż tylko ci do licytacji przypuszczonymi być mogą, którzy za zabezpieczenie licytum do każdego dóbr Tal, 500 kaucyi natychmiast w gotowiznie złożą, i w razie po-

trzeby udowodnią, że warunkom kontraktu zadosyć uczynić są w stanie.

Warunki dzierżawne w Registraturze naszej przejrane być mogą.

Poznań, dnia 15. Maja 1834.

Dyrekcya Prowincyalna Ziemstwa.

Użytek z trawy jakoteż z ogrodów w różnych częściach tutejszej fortecy ma być w terminie dnia 4. Czerwca r. b. na rok 1834., jak to dotąd bywało, wypuszczonym. Przymtem sprzedanym będzie najwięcej dającemu wiatrak, znaczny zapas starego żelaza i starych okien. Aukcya zacznie się o godzinie 6. zrana na dziedzińcu fortecy. Bliższe warunki podane będą w miejscu aukcyi.

Poznań, dnia 20. Maja 1834.

Królewska Fortyfikacya.

OBWIESZCZENIE.

Interestentów niemających należeć do podziału wspólności gruntów pola i folwarku Ekonomii Mroczeńskiej, będącego w związku z wynagrodzeniem pastwiska w objazdach leśnych Krukowylas, Plewisko, Dąbrowo, Tonin, Gliszcz, Drązonnek, Raumeheide, Kozularz, Małocin i Skoracewo, wzywa się niniejszem publicznie, aby się na terminie dnia 4. i 5. Lipca r. b.

o godzinie 9tej zrana przed Kommissją Specyjalną Obwodu Bydgoskiego w Dworze Ekonomii Mroczeńskiej zgłosili i deklaracyą swą na to zdali, czyli przedłożeniu planu chcą być przytomnymi. W razie przeciwnym niestawiający układy nastąpione przeciwko sobie przyjąć muszą, i z żadnymi excecjami nawet w razie uszczerbku słuchanymi nie będą.

Koronowo, dnia 14. Maja 1834.

Król. Kommissya Specyjalna Obwodu Bydgoskiego.

Przedaż dóbr.

Dobra Małe Wojnowice, Grodzisko i Frankowo, milę od miasta Leszna odległe, w których stosunki z włościanami są już uregulowane, mają być sprzedane razem, lub pojedynczo, przez P. Salbach Kommissarza sprawiedliwości w Wschowie. Taxę dóbr tych i warunki sprzedaży czytać można u tegoż Pana Salbach, jako téż w Urzędzie Ekonomicznym na zamku w Osiecznie. Urząd ten okaże na żądanie mającemu chęć kupna każdą wieś z osobna.

Dobra Rudniki, Jastrzembniki i Bukowiec w powiecie Bukowskim położone, są od Sgo Jana r. b. na 3 lata z wolnej ręki do wypuszczenia. Warunki dzierżawy mogą od 1go Czerwca r. bież. u Pana Ferdynanda Scholtz w Grodzisku być przejrane.